

**Jesu
rædsel og styrke**

Salme 22

Salme 22:1-9

Min Gud, min Gud! Hvorfor har du forladt mig?

Du er langt borte fra mit råb om hjælp og fra mit skrig.

Min Gud, jeg råber om dagen, men du svarer ikke,
og om natten, men jeg finder ikke ro.

Men dog er du den hellige, som troner på Israels lovsange.

Vore fædre stolede på dig, de stolede på dig, og du udfriede dem.

De klagede til dig og blev reddet, de stolede på dig og blev ikke gjort til skamme.

Men jeg er en orm, ikke en mand, en skændsel for mennesker,

foragtet af folk. Alle, der ser på mig, spotter mig, de vrænger mund og ryster på hovedet: "Han har overgivet sin sag til Herren, lad ham udfri ham, han må redde ham, han holder jo af ham".

Salme 22:10-19

Men det var dig, der hjalp mig ud af moders liv og gjorde, at jeg stolede på dig fra moders bryst.

Til dig var jeg overladt fra min fødsel, fra moders liv var du min Gud. Hold dig ikke borte fra mig, for nøden er nær, og ingen hjælper mig!

Stærke tyre omgiver mig, Bashanbøfler omringer mig; rovgriske og brølende løver spærrer gabet op mod mig.

Jeg er som vand, der hældes ud, alle min knogler falder fra hinanden, mit hjerte er som voks, det smelter i livet på mig.

Min styrke er tørret ud som et potteskår, min tunge klæber til gummerne, du lægger mig i dødens støv.

Hunde omgiver mig, en flok af forbrydere står omkring mig; de har gennemboret mine hænder og fødder, jeg kan tælle alle min knogler.

De ser på mig med skadefryd, de deler mine klæder mellem sig, de kaster lod om min klædning.

Salme 22:20-27

Men du, Herre, hold dig ikke borte, du, min styrke, skynd dig til hjælp!

Red mit liv fra sværdet, mit dyrebare liv fra hundene,
frels mig fra løvens gab, fra vildoksernes horn!

Du har bønhørt mig!

Jeg vil forkynde dit navn for mine brødre, i forsamlingens midte vil jeg
lovprise dig: Lovpris Herren, I, der frygter ham. Vis ham ære, hele
Jakobs slægt, frygt ham, hele Israels slægt!

For han viste ikke foragt og afsky for den hjælpeløses nød;
han skjulte ikke sit ansigt for ham, men hørte, da han råbte om hjælp.

Fra dig kommer min lovsang i den store forsamling, jeg indfrier mine
løfter for øjnene af dem, der frygter Herren.

De ydmyge skal spise og mættes, de, der søger Herren, skal lovprise
ham, og de skal få nyt mod for evigt.

Salme 22:28-32

Hele den vide jord skal huske Herren og vende sig til Herren;
alle folkenes slægter skal kaste sig ned for dig.

For kongemagten tilhører Herren, han hersker over folkene.

Ja, alle jordens mægtige skal kaste sig ned for ham,
alle, der stiger ned i støvet og ikke holdt deres sjæl i live.

Ham skal efterkommere tjene.

Der skal forkyndes om Herren for kommende slægter, man skal
forkynde hans retfærdighed for folk, der fødes.

For han greb ind!

Helligåndens visdom og trøst

Fra den sjette time faldt der mørke over hele jorden indtil den niende time. Og ved den niende time råbte Jesus med høj røst:

"Eli, Eli! Lema sabaktani?"

"Det betyder: Min Gud, min Gud! Hvorfor har du forladt mig" Mt.27

Det er fuldbragt!

Joh.19

- David
- Jesus
- dig og mig

Jesu offersmerter for os

*De har gennemboret mine
hænder og føder v17*

- Fysisk pine

*Jeg er som vand, der hældes ud,
alle mine knogler falder fra
hinanden, mit hjerte er som voks,
det smelter i livet på mig. Min styrke
er tørret ud som et potteskår, min
tunge klæber sig til gummerne. v15f*

- Mental pine

*Men jeg er en orm, ikke en mand, en
skændsel for mennesker, foragtet af
folk. Alle, der ser mig, spotter mig.v7*

- Åndelig pine

Min Gud, min Gud!

Hvorfor har du forladt mig?

v2

Åndelig styrke

- Se tilbage

Vore fædre stolede på dig, de stolede på dig, og du udfriede dem.

v5

- Se op

Til dig var jeg overladt fra min fødsel, fra moders liv var du min Gud.

v11

- Se frem

*Du har bønåret mig.
Jeg vil forkynde dit navn for mine brødre, i forsamlingens midte vil jeg lovprise dig.*

v22

Hvor er du, Gud?

"Min Gud, min Gud"

*"Jeg lader dig
ikke i stikken
og svigter dig
ikke"*

**Guds ord
taler**

**Jesus ofrer sig
for dig og mig**

**Åndelig
styrke**

*Jeg lader dig ikke i stikken
og svigter dig ikke. Heb. 13:5*